

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 8015897894
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8015897894.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci zapísanej osoby Chemkostav HSV Humenné, a.s., so sídlom Štefánikova 18, Humenné, IČO: 00 605 999, o návrhu na dosiahnutie zhody medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v Obchodnom registri, o dovolaní O.. E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Z. XX, zastúpeného Advokátska kancelária Juristi, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Popradská 66, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 7Cob/16/2018-453, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie O.. E. E. o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 22. septembra 2017, č. k. ZpZ/110/Sa/01-436 zamietol návrh navrhovateľa O.. E. E. na zosúladenie údajov v Obchodnom registri týkajúcich sa spoločnosti Chemkostav HSV Humenné, a.s., so sídlom Štefánikovu 18, Humenné, IČO: 00 605 999. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v prípade konania o zosúladenie údajov v Obchodnom registri je potrebné, aby strana, ktorá takýto návrh podáva a domáha sa vykonania zápisu, preukázala vo vzťahu ku každej osobe, ktorej sa navrhovaný zápis alebo výmaz týka konkrétnu právnu skutočnosť, na ktorú viaže podaný návrh. Z podaného návrhu vyplýva, že sa navrhuje zápis jednotlivých osôb do jednotlivých funkcií v rôznych dátumoch, avšak bez preukázania konkrétnej právnej skutočnosti, k tej ktorej osobe spôsobilej na vykonanie zápisu. Vychádzajúc z rozhodnutí súdov, v ktorých bolo rozhodnuté, že uznesenia z jednotlivých valných zhromaždení zapísanej osoby sú neplatné, treba konštatovať, že valné zhromaždenie alebo dozorná rada neboli zvolené zákonne a nerozhodovali v zákonnom zložení, a teda ani uznesenia tam prijaté nemôžu byť zákonné. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že aj naďalej by mali byť ako členovia predstavenstva a dozornej rady zapísané tie osoby, ktoré boli zapísané ku dňu 15.3.2001. Výrok konania odôvodnil ustanovením 52 CMP.
3. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, na odvolanie účastníka O.. E. E., napadnutým uznesením zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 7Cob/16/2018-453, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého

rozhodnutia uviedol, že pôvodným návrhom doručeným na súd prvej inštancie sa navrhovateľ domáhal vykonania zmien v Obchodnom registri v tom zmysle, aby vo vzťahu k spoločnosti Chemkostav HSV Humenné, a.s. bolo vymazané predstavenstvo v zložení O.. E. E., O.. A. J. a D. E. a aby ako členovia predstavenstva boli zapísaní O.. E. E., O.. R. G. a O.. A. J.. V dozornej rade navrhol výmaz O.. R. G. a E. E. a O.. D. T. a zápis do dozornej rady O.. D. C., C. G. s E. E.. Tieto okolnosti boli potvrdené navrhovateľom pri výsluchu na súde prvej inštancie dňa 22.5.2012, počas ktorého navrhovateľ zdôraznil predovšetkým okolnosť, že Ing. J. bol vymazaný z Obchodného registra neoprávnene. Pri tomto informatívnom výsluchu navrhovateľ upresnil, že O.. J. navrhuje zapísať do predstavenstva predmetnej spoločnosti namiesto O.. S. R., taktiež navrhol vymazať O.. Q. E. a na jeho miesto zapísať O.. R. G., a to k 5.4.2001. Ďalej upresnil, že navrhuje vymazať zapísaných členov dozornej rady O.. D. T., E. G. a O.. E. W. a na ich miesto zapísať O.. D. C., C. G. a E. E.. Zároveň pri tomto upresnení navrhol ponechať zápis O.. E. E. ako predsedu predstavenstva predmetnej akciovej spoločnosti.

4. Na základe toho súd prvej inštancie rozhodol o zmenách členov predstavenstva predmetnej akciovej spoločnosti a členov dozornej rady, uznesením č. k. ZpZ/110/Sa/01, Sa/47/P-364 z 11.12.2013.

5. Toto rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené uznesením Okresného súdu v Prešove č. k. 3Cob/83/2015-412, zo 14.1.2016 a vrátené na ďalšie konanie, v ktorom odvolací súd konštatoval nepredloženie dokladov potrebných na zápis do Obchodného registra podľa uvedeného návrhu.

6. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vyzval navrhovateľa na predloženie dokladov preukazujúcich odôvodnenosť navrhovaných zápisov, avšak ďalšie doklady predložené neboli. Podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc zo stanov predmetnej akciovej spoločnosti, ktoré sú pripojené k spisu, nebolo zatiaľ vyvrátené, že funkčné obdobie takto zvolených orgánov (valné zhromaždenie z 10.7.2013) spoločnosti a osôb, ktoré boli do týchto orgánov zvolené naďalej trvá, nakoľko podľa pripojených stanov akciovej spoločnosti (úplne znenie) je funkčné obdobie týchto orgánov 5 - ročné.

7. Odvolací súd ďalej konštatoval, že závery súdu prvej inštancie opierajúce sa o nedoloženie dokladov oprávňujúcich navrhovaný zápis do Obchodného registra tak, ako to navrhovateľ požadoval sú vecne správne a pripomína, že úlohou súdu prvej inštancie bude (vychádzajúc zo záverov valného zhromaždenia akciovej spoločnosti z 10.7.2013) vykonať zosúladenie údajov postupom podľa § 289 a nasl. CMP. Takéto zosúladenie údajov možno začať aj bez návrhu vydaním uznesenia o začatí konania v zmysle § 291 ods. 1 CMP.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie navrhovateľ, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP tvrdiac, že odvolací súd v napadnutom rozhodnutí vec nesprávne právne posúdil, keď súd prvej inštancie a ani odvolací súd nerešpektovali konzekvencie a právne závery vyplývajúce napríklad z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 5Obo 198/2004.

9. Dovolateľ vo svojom dovolaní uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci vidí v bezdôvodnom odklone od právnych posúdení niektorých platne vykonaných, avšak nezapísaných zmien v obchodnom registri v orgánoch spoločnosti Chemkostav HSV Humenné, a.s. Podľa tvrdení dovolateľa nie je z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmé, prečo neprihliadol na platnú zmenu stanov, ku ktorej došlo 16.05.2002. V ďalšom uvádza, ktoré podľa dovolateľa zmeny osôb v orgánoch spoločnosti sú právne a skutkovo nespochybniteľné a jednotlivé postupy zmien osôb v orgánoch spoločnosti prijaté na uskutočnených valných zhromaždeniach spoločnosti.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas Ing. E. E. zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ CSP).

11. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Procesné účinky teda dovolanie vyvolalo po tomto dni. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia

inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

12. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V danom prípade je v dovolaní uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 421 CSP.

13. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

15. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte tohto uznesenia dovolacieho súdu len „právna otázka“).

16. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

17. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

18. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého

nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia odvolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; v opačnom prípade by odvolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

19. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu určitej právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

20. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (2Cdo/203/2016, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/14/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/141/2017; pozri tiež Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str. 1382).

21. V danom prípade dovolateľ v dovolaní uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo v konaní pred prvoinštančným a odvolacím súdom, avšak neoznačil konkrétne rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než aký zodpovedá ustálenej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu. Uviedol len rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obo/198/2004, (ktoré nie je ani rozhodnutím odvolacieho súdu ale súdu odvolacieho) tvrdiac, že súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktoré „vidí v bezdôvodnom odklone od právnych posúdení niektorých platne vykonaných, avšak nezapísaných zmien v obchodnom registri v orgánoch spoločnosti Chemkostav HSV Humenné, a.s.“. V čom konkrétne sa odvolací súd odklonil od právnych záverov vyslovených najvyšším súdom v rozhodnutí sp. zn. 5Obo/198/2004 dovolateľ neuviedol a tiež nešpecifikoval právnu otázku, ktorú by mal dovolací súd v dovolacom konaní vyriešiť.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci dovolateľ síce formálne označil za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie v zmysle § 421 písm. a/ CSP, no vychádzajúc z obsahu jeho dovolania neuviedol konkrétne, ktorú právnu otázku riešil odvolací súd nesprávne a v čom spočívala táto nesprávnosť, ale namietal nesprávne hodnotenie dôkazov súdmi v základnom konaní. Namietal teda v skutočnosti skutkové závery. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok. Dovolateľ tak v podstate nenamietal právne posúdenie veci odvolacím súdom, ale skutkové závery, ktoré nie je dovolací súd oprávnený preskúmať, pretože v zmysle ustanovenia §

442 CSP. je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Takto vymedzený dôvod dovolania preto nemožno považovať za vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 CSP. Táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie dovolania aj podľa § 447 písm. f/ CSP.

23. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 432 ods. 1 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky korešpondujúcej s právnym posúdením veci, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa odvolací súd pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 podľa písm. a/ CSP).

24. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie dovolateľa nie je podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP procesne prípustné, a preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.